

- 2) Tilsidesættelse af artikel 256, stk. 2, TEUF og af retssikkerhedsprincippet, fordi Retten i den appellerede doms præmis 81-90 tog stilling til *effektiviteten af overvågningen af højrisikoprojekter* på en måde, der var i strid med Domstolens stillingtagen i tidligere lignende sager, samt fejlagtig bevisbedømmelse, fordi Retten i den appellerede doms præmis 88-92 ikke fastlagde de faktiske omstændigheder korrekt.
- 3) Urigtig fortolkning af artikel 26 i forordning nr. 65/2011 og fordrejning af bevisernes klare betydning, fordi Retten gav en selvmodsigende begrundelse, da den i den appellerede doms præmis 178-188 tog stilling til *kvalitetskriterierne for kontroller på stedet*, og derved uberettiget udvidede artikel 26 i forordning nr. 65/2011, samt i den appellerede doms præmis 181 og 191 foretog en fejlagtig bevisbedømmelse.
- 4) Tilsidesættelse af artikel 263 TEUF og 256 TEUF samt fejlagtig bevisbedømmelse, fordi Retten i den appellerede doms præmis 195-212 ikke efterprøvede, hvorvidt Kommissionens oplysninger om de *utilstrækkelige kontroller af projektudgifter* var nøjagtige, pålidelige og sammenhængende, og dette er en mangel ved legalitetskontrollen af Kommissionens afgørelse.

(¹) Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27.1.2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (EUT 2011, L 25, s. 8).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court of the United Kingdom (Det Forenede Kongerige) den 6. april 2020 — Zipvit Ltd mod Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sag C-156/20)

(2020/C 215/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Appellant: Zipvit Ltd

Indstævnt: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt i) en skatte- og afgiftsmyndighed, leverandøren og den afgiftspligtige erhvervsdrivende fejlfortolker de EU-retlige momsforskrifter og behandler en levering, der er afgiftspligtig til normalsatsen, som fritaget for moms, ii) det i aftalen mellem leverandøren og den erhvervsdrivende er fastsat, at prisen for leveringen er uden moms, og at den erhvervsdrivende bærer omkostningerne, hvis der skal betales moms, iii) leverandøren aldrig opkræver og ikke længere kan opkræve den yderligere moms, der skal betales, fra den erhvervsdrivende, og iv) skatte- og afgiftsmyndigheden (grundet forældelsesfrister) ikke kan eller ikke længere kan opkræve den moms, der skulle have været betalt, fra leverandøren, har direktivet (¹) da den virkning, at den pris, der faktisk er betalt, er kombinationen af et nettoafgiftsgrundlag samt moms heraf, således at den erhvervsdrivende kan fradrage indgående moms i henhold til direktivets artikel 168, litra a), som moms, der faktisk »er betalt« for denne levering?

- 2) Kan den erhvervsdrivende under disse omstændigheder alternativt fradrage indgående moms i henhold til direktivets artikel 168, litra a), som moms, der »skal betales« for denne levering?
- 3) Såfremt en skatte-og afgiftsmyndighed, leverandøren og den afgiftspligtige erhvervsdrivende fejlfortolker de EU-retlige momsforskrifter og behandler en levering, der er afgiftspligtig til normalsatsen, som fritaget for moms, og dette medfører, at den erhvervsdrivende ikke kan fremlægge en momsfaktura til skatte- og afgiftsmyndigheden, der er i overensstemmelse med direktivets artikel 226, stk. 9 og 10, med hensyn til den modtagne levering, er den erhvervsdrivende da berettiget til at fradrage indgående moms i henhold til direktivets artikel 168, litra a)?
- 4) Er det ved besvarelsen af det første til det tredje spørgsmål:
 - a) relevant at undersøge, om leverandøren måtte have indsigelser, herunder baseret på berettigede forventninger i henhold til national ret eller EU-retten, mod ethvert forsøg fra skatte-og afgiftsmyndighedens side på at udstede en efteropkrævning, hvorved den pågældende pålægges at betale et beløb, der svarer til momsen for leveringen?
 - b) relevant, at den erhvervsdrivende på samme tidspunkt som skatte- og afgiftsmyndigheden og leverandøren vidste, at leveringen faktisk ikke var fritaget, eller havde samme kendskab som dem, og kunne have tilbudt at betale den moms, der skulle have været betalt for leveringen (som beregnet på grundlag af leveringens markedspris), så denne kunne viderebetales til skatte-og afgiftsmyndigheden, men undlod at gøre dette?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1)